

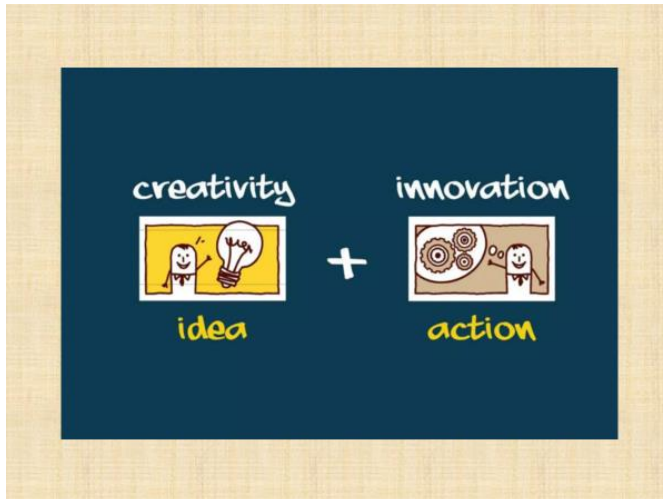
CREATIVITATE ÎN CLASĂ

Creativitatea este capacitatea de a genera **idei inovatoare** și de a le manifesta din gândire în realitate. Procesul implică gândirea originală și apoi producerea.

(Creativitatea este abilitatea de a genera idei inovatoare și a le transforma din gânduri în realitate.)

Creativitatea este definită ca tendința de a genera sau recunoaște idei, alternative sau posibilități care pot fi utile în rezolvarea problemelor, comunicarea cu ceilalți și distracția noastră și a celorlalți.

(Creativitatea este definită în tendința de a crea idei alternative sau posibile, care pot fi folositoare la rezolvarea problemelor, comunicarea cu alții sau distrându-ne cu alții.)

Prezentăm 8 tehnici de gândire creativă și instrumente

1. MIND MAPPING

O hartă mentală implică notarea unei teme centrale și gândirea la idei noi și înrudite care iradiază din centru.

Concentrându-vă pe ideile cheie scrise în propriile cuvinte și căutând conexiuni între ele, puteți mapa cunoștințele într-un mod care vă va ajuta să înțelegeți și să rețineți mai bine informațiile.

2. LISTA DE VERIFICARE

- De ce?
- Unde?
- Când?
- Cine?
- Ce?
- Cum?

3. PĂLĂRII DE GÂNDIRE

➤ Pălărie albastră- Proces

Gândindu-se despre gândire.

Ce gândire este necesară?

Organizarea gândirii.

Planificarea acțiunii.

➤ Pălărie Verde- Creativitate

Idei, alternative, posibilități.

Soluții la problemele de pălărie neagră.

➤ Pălărie Albă-Fapte

Informații și date.

Neutru și obiectiv.

Ce stiu eu?

Ce trebuie să aflu?

Cum voi obține informațiile de care am nevoie?

➤ **Pălărie galbenă- Beneficii**

Pozitive, plus punct.

De ce este utilă o idee?

Sunt date motive logice.

➤ **Pălăria roșie - Sentimente**

Intuiție, bănuieli, instinct.

Sentimentele mele chiar acum.

Sentimentele se pot schimba.

Nu sunt date motive.

➤ **Pălărie neagră - Atenții**

Dificultăți, slăbiciuni, pericole.

Depistarea riscurilor.

Sunt date motive logice.

4. GÂNDIREA LATERALĂ

Este o formă de rezolvare creativă a problemelor. Ea implică evitarea în mod deliberat a opțiunilor cele mai evidente și, în schimb, urmărirea unei abordări neconvenționale.

De exemplu, dacă un client dorește să returneze un produs care l-a dezamăgit, soluția de gândire logică este să proceseze rambursarea. Gândirea orizontală ar putea implica procesarea rambursării și găsirea unui produs similar care s-ar putea potrivi nevoilor clientului. Această soluție poate face clientul mai probabil să se întoarcă pentru că nu părăsește magazinul gândindu-se la experiența dezamăgitoare a produsului. În schimb, s-ar putea să-și amintească experiența de serviciu pozitivă și utilă.

5. GENERAREA ALEATORII DE CUVINTE

Pur și simplu alegeți 2 cuvinte aleatorii. Încercați să vă legați conținutul în cel mai imaginativ mod posibil.

6. ASOCIAȚIA DE IMAGINI

Dacă nu aveți idei, efectuați o căutare de imagini pe subiectul dorit, alegeți o fotografie aleatorie. Lucrați înapoi de la fotografie, dezvoltând o poveste despre modul în care a fost făcută fotografia.

7. SCHIMBAȚI PERSPECTIVA

Acest lucru poate fi adesea greu de făcut, dar încearcă să te pui în pielea altora.

8. RIDICĂ-TE ȘI IEȘI

oamenii subestimează valoarea de a fi plictisit dacă lucrezi în jurul ecranelor toată ziua, dacă adesea se poate dovedi atât relaxare, cât și plină de satisfacții să te ridici și să te plimbi puțin. Lasă-ți mintea să rătăcească în loc să te concentrezi pe o sarcină atât de tare încât doare.

Blocaje și bariere care împiedică dezvoltarea completă a ideilor creative

- Tradiție
- Control
- Supra specializare
- Negativism
- Prejudecata
- Frica de eșec
- Nerăbdare
- Uniformitate
- Frica de ridicol
- Vanitate
- Lipsă de fonduri
- Confuzie
- Gelozie
- Presiunea de grup
- Lene
- Apatie
- Lipsa de angajament
- Lipsă de suport
- Intoleranță
- Încordare
- Frica de schimbare
- Nostalgie toxică
- Insecuritate

Cum se aplică aceste tehnici de creativitate??

Șase pălării gânditoare

De cele mai multe ori metodele didactice presupun ideea de clasă de elevi (astfel, ele sunt dificil de adaptat la nivelul educației parentale). Totuși, așa cum am văzut până acum, așa cum de multe ori profesorul trebuie să joace rolul unui al treilea părinte și părintele trebuie să fie „profesorul de acasă”. Astăzi vă prezentăm o metodă spectaculoasă propusă de către Edward de Bono, promotorul gândirii laterale; în fapt este vorba despre un joc de rol intitulat cele șase pălării gânditoare (Six Thinking Hats method) în care putem să dirijăm gândirea la fel cum un dirijor își conduce orchestra. Pentru a putea înțelege, în profunzime acest joc să amintim câteva dintre ipotezele emise de autor descriind gândirea laterală prin comparatei cu cea orizontală:

„Gândirea verticală este selectivă, gândirea laterală este generativă (...) Gândirea verticală înaintea doar dacă există o direcție în care să înainteze, gândirea laterală înaintea pentru a genera o direcție (...) Gândirea verticală este analitică, gândirea laterală este provocatoare (...) Gândirea verticală este secvențială, gândirea laterală poate face salturi (...) Gândirea verticală urmează cele mai plauzibile căi, gândirea laterală pe cele mai puțin probabile (...) Gândirea verticală este un proces finit, gândirea laterală este unul probabilistic etc.” (De Bono, 2003, pp. 35-40).

Cele șase pălării gânditoare se bazează pe șase astfel de modele și contribuie la încurajarea unui spectru complet de gândire. Pentru aceasta, există șase „pălării” metaforice pe care cursantul le poate purta și indica, prin aceasta, ce fel de gândire utilizează. Este foarte important conceptul de „pălărie” în sensul că aceasta se poate pune pe cap, dar poate și să fie scoasă (ideea este de a nu trimite spre stereotipii, cineva va avea un mod de manifestare dar acest mod este dat de rolul jucat și nu de o permanență comportamentală). De Bono ne prezintă cele șase ipostaze:

1. Pălăria albă se concentrează pe fapte, pe necesarul de informații și pe privirea obiectivă, neutră adusă de acestea;
2. Pălăria roșie trimite spre intuiție, sentimente și emoții. Ne focalizăm astfel pe propriile trăiri fără să fie necesar să le argumentăm în vreun fel;
3. Pălăria neagră obligă cursantul la judecată și prudență. Pălăria neagră trimite deci spre logică critică, pesimistă, care pune în evidență pericolele;
4. Pălăria galbenă se bazează pe o logică pozitivă. Rolul presupus de ea este acela de a privi înainte la rezultatele și beneficiile ce vor fi aduse de acțiune, dar se poate utiliza și pentru a valoriza ceva ce s-a petrecut deja;
5. Pălăria verde reprezintă rolul dominat de creativitate, identificarea alternativelor, provocărilor și schimbărilor;
6. Pălăria albastră vizează controlul al întregului proces, focalizarea nefiind asupra subiectului discutat, ci asupra modului în care s-a desfășurat procesul de gândire la adresa acestuia (metacogniție). Rolul jucat este cel al organizatorului, al moderatorului întregii activități.

Cele șase pălării gânditoare reprezintă o bună modalitate de lucru pentru profesor la clasă, acolo unde există mai mulți elevi care se pot implica într-o activitate ce presupune un grup. Dar acasă, în familie, ce facem?

Dacă aveți posibilitatea unei familii lărgite (mai mulți copii, bunici, prieteni în vizită) această tehnică este un excelent mod de a rezolva problemele din perspective multiple și proaspete. Dacă nu avem la dispoziție atât de multe persoane jocul de rol se poate petrece între părinte și copil, fiecare dintre cei doi participanți purtând, pe rând, fiecare dintre pălării. Mai mult decât atât, confecționarea din carton a pălăriilor în forma lor fizică, poate să fie un moment de calitate în relația dintre dumneavoastră și copil. Această dezvoltare a strategiilor de gândire din mai multe perspective poate deveni un exercițiu util permanent, de câte ori copilul se confruntă cu o problemă și vine la dumneavoastră pentru că nu găsește o rezolvare care să-l mulțumească puteți face apel al „pălării” pentru a vă asigura că ați explorat toate unghiurile.

Aplicație:

Cum găsim drumul către aeroport să ne întoarcem în România?

1. Pălăria albă-Fapte, informații și date

- Căutăm adresa aeroportului
- Aflăm ora de plecare a avionului
- Încercăm să aflăm ora de plecare de la hotel pentru a ajunge la aeroport să facem check-in
- Întrebăm la recepția hotelului, căutăm pe Google, întrebăm colegii și prietenii, întrebăm trainerul
- Aflăm costul unui bilet

Asta e o posibilă soluție.

2. Pălăria roșie-Sentimente, intuiții, emoții

Plecăm cu 2 ore înainte, luăm un taxi și ne duce la aeroport, ajungem și avem timp să cumpărăm bilet, să ne verifice bagajul și să ne îmbarcăm

3. Pălăria neagră-Atenție, judecată și prudență

- Dacă nu găsim taxi ce facem?
- Găsim altă soluție: tren, autobuz, etc
- Dacă nu ajungem până pleacă avionul, ce facem?
- Mergem cu următorul zbor: când este și cât costă?

4. Pălăria galbenă-Beneficii și rezultate, logică pozitivă

Am mers și altă dată, pur și simplu, cu două ore înainte și nu a fost problemă

5. Pălărie verde-creativitate, alternative, provocări

Căutăm soluții, întrebând la hotel, trainerul, oameni din localitate etc.

6. Pălăria albastră-Planificare, modul în care se desfășoară plecarea

- Stabilim la ce oră plecăm
- Cu ce plecăm
- Când ajungem
- Când luăm biletul
- Când se face verificarea bagajelor
- Când se face îmbarcarea

În lumea modernă, în care industrii întregi se nasc și mor în fiecare deceniu, nu există nicio îndoială că însușirea de a fi creativ este un atu din ce în ce mai important. Creativitatea este, așadar, o componentă critică pentru tipul de gândire divergentă necesară inovației. Extinderea capacității lor creative îi poate face pe elevi mai abili în formarea de idei originale, precum și în exercitarea abilităților de gândire critică. Creativitatea este, de asemenea, o abilitate de viață, care îi poate ajuta pe elevi să deblocheze noi căi în exprimarea lor personală.

Un mediu de învățare creativ este unul care încurajează elevii să învețe prin încercări și erori, să-și folosească imaginația și să gândească critic pentru a rezolva probleme. Prin valorificarea unor astfel de abilități învățate, cum ar fi stabilirea de obiective, împărtășirea cunoștințelor și construirea de relații, un mediu de învățare creativ poate ajuta elevii să-și exerseze și să-și dezvolte propriile teorii, idei și să le pună în mișcare.

Ajutarea elevilor să-și dezvolte capacitățile creative poate avea atât beneficii directe, cât și indirecte. Într-un mediu de învățare creativ, în loc să se simtă penalizați sau jenați pentru riscuri, elevii se pot simți confortabil încercând lucruri noi și chiar comițând erori. Pe măsură ce elevii sunt încurajați să urmărească soluții creative la o problemă, aceștia pot învăța persistența în procesul de încercare continuă a unei noi abordări pentru a rezolva problema respectivă.

Controlând mediul de clasă în care elevii petrec ore întregi în fiecare zi, profesorii au oportunități ample de a cultiva creativitatea învățăcelilor. În practică, aceasta înseamnă de obicei două lucruri: de a servi drept model pentru copii și de a găsi modalități de a le stimula procesele de gândire creativă. Deși creativitatea se poate dezvolta mult și în afara clasei, profesorii joacă un rol indispensabil în menținerea și încurajarea dezvoltării sale continue.

Cum pot profesorii să promoveze creativitatea în rândul elevilor și să realizeze un mediu creativ în clasă?

Cu siguranță, nu există o singură rețetă pentru dezvoltarea creativității la elevi, dar sunt câteva lucruri simple pe care le puteți face pentru a vă face sala de clasă puțin mai creativă. Multe dintre cele mai eficiente modalități de a încuraja creativitatea într-un mediu de clasă sunt simple ajustări ale practicilor deja existente. Alte modalități pot fi noi, cum ar fi identificarea altor oportunități spre a-i ajuta pe elevi să-și exercite creativitatea. Iată câteva moduri diferite de a ajuta la construirea unei săli de clasă creative:

Teme deschise

- Permiteți elevilor să-și exercite instinctele creative prin înlocuirea sarcinilor care au un singur răspuns corect cu cele care oferă mai multe moduri de a descoperi o soluție.

Căutați alternative la învățarea prin memorare

- Deprioritizați sarcinile axate pe memorare și înlocuiți-le cu sarcini care le permit elevilor să conteste presupunerile. Încercați să reformulați temele pentru a promova creativitatea adăugând expresii precum „să presupunem” sau „imaginați-vă”.

Exersați răbdarea

- Nu vă grăbiți să demonstrați dumneavoastră soluții creative pentru elevi. Dați-le timp să-și dea seama singuri de rezolvări ale unor probleme într-un mod cât mai creativ.

Lucrați în grupuri

- Două minți sunt, cel mai adesea, mai bune decât una. Grupurile tind să găsească soluții mai creative, precum și să promoveze un sentiment de colaborare. Acest lucru poate oferi un mediu cu mize reduse pentru a-i face pe elevi mai confortabili în exersarea creativității și, de asemenea, să conștientizeze punctele forte individuale ale fiecărui membru al grupului și modul în care aceste puncte forte pot fi valorificate pentru a rezolva o problemă într-un mod unic.

Dați feedback

- Oferirea de feedback creativ este una dintre modalitățile mai simple de a stimula gândirea creativă, ceea ce o poate face ușor de trecut cu vederea. Elevii cu soluții extrem de creative s-ar putea să nu-și dea seama de valoarea creativității lor decât dacă un profesor articulează de ce soluțiile lor sunt atât de eficiente. Feedback-ul colegilor poate fi, de asemenea, util, și îi poate ajuta pe elevi să recunoască valoarea creativității lor. Cadrele didactice pot stabili liniile directoare pentru modul în care elevii pot oferi feedback constructiv în moduri care vor fi bine primite și utile pentru colegii lor.

Exersați propria creativitate

- Profesorii sunt modelele cele mai bune atunci când posedă calitățile pe care aspiră să le insuflă altora. Uneori, construirea propriei creativități este la fel de simplă ca schimbarea rutinelor zilnice, asumarea unor mici riscuri sau construirea propriilor ritualuri creative.

Profitați de curiozitate

- Elevii au nenumărate curiozități despre lumea pe care sunt dornici să o exploreze. Valorificați motivația lor intrinsecă de a învăța, oferindu-le oportunități de a-și alege propriile subiecte în timp ce învață și împărtășesc aceste cunoștințe cu clasa.

Învățați când creativitatea este cea mai potrivită

- Când predați la învățământul primar este posibil ca elevii să nu înțeleagă contextul în care creativitatea este cea mai valoroasă sau adecvată. De exemplu, în timpul etapelor de planificare a unui proiect de grup în timpul unui test standardizat. Ajutați elevii să se adapteze la diferite stiluri de învățare și metode de comunicare/partajare a cunoștințelor.

Experimentați cu activități noi

- În cadrul activităților care implică gândirea creativă, putem să le cerem elevilor să facă exerciții de scriere liberă, permițându-le să-și exploreze creativitatea și abilitățile analitice. O alternativă bună, bazată pe vizual, este reprezentată de desenele animate conceptuale.

Așadar, creativitatea este o abilitate esențială de viață, iar profesorii își pot ajuta elevii să o dezvolte în sala de clasă și să ducă acele lecții de-a lungul vieții și carierei lor. Știința creativității în domeniul didactic se definește prin complexitate, la nivelul strategiilor și metodelor de stimulare a potențialului creativ al elevilor, și prin caracterul ei deschis, inovator și dinamic, care-i permite să se adapteze în cadrul diversității sălii de clasă și să răspundă necesităților și provocărilor mediului școlar, aflându-se astfel într-un continuu proces de evoluție.

Creativitatea în clasă poate fi încurajată și dezvoltată printr-o varietate de metode și activități. Unele idei includ:

1. Brainstorming: Să le ceri elevilor să vină cu idei și soluții noi pentru probleme sau proiecte. Poți folosi tehnici de brainstorming precum mind mapping sau tehnica 6-3-5.

2. Jocuri de rol: Să le oferi elevilor ocazia să-și folosească imaginația și să-și dezvolte abilitățile de comunicare și colaborare prin intermediul jocurilor de rol.

3. Proiecte creative: Să le oferi elevilor proiecte în care să-și folosească creativitatea pentru a rezolva o problemă sau a crea ceva nou, cum ar fi proiecte de artă, design sau inginerie.

4. Întrebări provocatoare: Să le pui elevilor întrebări provocatoare care să îi pună să gândească în moduri noi și să-și folosească imaginația pentru a găsi răspunsuri.

5. Învățare experiențială: Să le oferi elevilor oportunități de a învăța prin experiență, cum ar fi excursii sau activități practice, care să îi pună să-și folosească creativitatea pentru a rezolva probleme sau a învăța lucruri noi.

În general, este important să încurajezi elevii să-și folosească imaginația și să gândească în moduri noi și neconvenționale pentru a-și dezvolta creativitatea în clasă.

Componentele creativității

Oamenii se gândesc adesea la creativitate ca la ceva magic și misterios. Există cu siguranță ceva ciudat și minunat într-o creație cum ar fi o operă de artă sau o idee revoluționară. Cei care studiază creativitatea cred totuși că produsele extraordinare rezultă din procese de gândire obișnuite, ceea ce înseamnă că toți ne putem dezvolta creativitatea într-o anumită măsură.

Indivizii creativi dispun de o combinație de abilități intelectuale, trăsături de personalitate și cunoștințe într-un domeniu. Aceștia au capacitatea cognitivă de a se ocupa de situații complexe, dețin un set de instrumente pe care le pot utiliza pentru a genera multe idei și sunt capabili să se concentreze în totalitate asupra unei sarcini (Amabile 1983). După Sternberg și Lubart (1999), indivizii creativi au ceea ce ei numesc o „abilitate sintetică” de a vedea problemele într-un fel nou, o „abilitate analitică” de a decide care idei merită a fi urmărite și care nu, precum și abilitatea de a-i convinge pe alții că ideile lor sunt valoroase.

Creativitatea înseamnă mai mult decât „creier”, totuși. Persoanele care sunt foarte creative au și trăsături de personalitate și de caracter care contribuie la producerea unor soluții neobișnuite și adecvate la probleme. Două dintre cele mai importante trăsături sunt predispoziția de a-și asuma riscuri rezonabile și abilitatea de a tolera niveluri ridicate de confuzie și ambiguitate (Sternberg și Lubart, 1999).

Au existat multe discuții referitoare la relația dintre curiozitate și flexibilitate. Pentru a fi creativ trebuie să fii capabil să vezi lucrurile din diferite perspective și să-ți schimbi punctul de vedere atunci când așa cere situația. Indivizii creativi au și auto-eficacitate și cred în capacitatea lor de a îndeplini sarcini dificile și sunt perseverenți în depășirea obstacolelor.

Se crede adesea că persoanele foarte creative sunt și foarte inteligente. Deși lucrul acesta este uneori adevărat, dovezile nu arată o conexiune directă între inteligență și creativitate. Sternberg și O’Hara (1999) au descoperit că persoanele cu un IQ scăzut nu sunt de obicei deosebit de creative, dar la un IQ mai mare de 120, nu există nicio corelație între inteligența tradițională și creativitate. Aceștia sugerează chiar că indivizii cu un IQ foarte mare pot să se bucure de o răsplată atât de mare din partea gândirii lor analitice încât nu-și ating potențialul creativ.

Predarea creativității

Unii ar putea susține că este imposibil să predai creativitatea, că aceasta este o calitate înnăscută, ca și talentul muzical. Totuși, ca și în cazul talentului, oamenii pot lucra pentru a deveni mai creativi, iar profesorii îi pot ajuta elevii să-și dezvolte creativitatea.

Mediul clasei are un impact mare asupra dezvoltării creativității elevilor. Iată câteva sugestii pentru crearea unui mediu care încurajează creativitatea în clasele care folosesc metoda învățării prin proiecte.

- * Asigurați-vă că sunt disponibile o varietate de materiale și echipamente
- * Reduceți consecințele negative ale asumării riscurilor
- * Expuneți elevii la o gamă largă de produse creative
- * Asigurați-vă că aveți resurse disponibile pentru o varietate de subiecte astfel încât elevii să găsească ceva ce îi interesează și le stimulează imaginația
- * Fiți flexibili în ceea ce privește timpul și organizarea clasei
- * Încurajați-i pe elevi să colaboreze la activitățile de proiect
- * Asigurați-vă că elevii au și momente de liniște în timpul activităților proiectului, fiindcă zgomotul poate inhiba creativitatea
- * Puneți-i pe elevi în legătură cu persoane creative din cadrul comunității
- * Dați exemplu gândind chiar dvs. în mod creativ și împărtășind propriile produse, procese și satisfacția reușitei.

Succesul în orice aspect al educației este legat de motivația elevilor. Cercetările indică faptul că motivația intrinsecă sporește creativitatea, în timp ce motivația extrinsecă în general o subminează. (Amabile 1983). Competiția pentru premii pentru „cel mai bun” produs are un efect negativ asupra creativității, posibil din cauză că energia și dedicația necesare pentru a produce idei noi consumă foarte mult efort, de care e puțin probabil ca indivizii extrinsec motivați să dea dovadă (Collins and Amabile 1999).

Totuși, nu e totul alb sau negru. Diferite tipuri de motivație pot fi eficiente în diferite etape ale procesului creativ. Atunci când elevii explorează o problemă și încearcă să se gândească la o serie de idei, ei pot fi intrinsec motivați. Pe de altă parte, recompensele extrinseci îi pot ajuta pe elevi să-și formeze capacitățile de care au nevoie pentru a realiza sarcina sau să insiste atunci când entuziasmul inițial se diminuează (Collins și Amabile 1999).

Cercetările au arătat că instruirea referitoare în mod explicit la strategii care duc la crearea de produse îi poate ajuta pe elevi să devină mai creativi (Runco și Sakamoto 1999). Strategii precum brainstormingul, explorarea unor opțiuni multiple și evaluarea validității pot fi predate și evaluate într-o varietate de moduri și contexte. Să-i oblige pe elevi să compare concepte diferite poate duce, de asemenea, la răspunsuri creative.

Profesorii trebuie să aibă grijă atunci când utilizează exemple de produse finite. Deși se consideră în general benefică oferirea unor exemple elevilor, participanții la un studiu au creat produse care conțineau trăsături ale exemplelor arătate, chiar dacă li se spusese în mod special să creeze ceva pe cât posibil de diferit față de exemplu (Ward, Smith și Finke 1999). Ar putea fi mai util să li se ofere elevilor exemple de procese pe care le folosesc experții decât exemple de produse.

Toți elevii au un potențial creativ. Acest potențial depinde doar parțial de motivația și abilitățile lor. Folosind un limbaj care încurajează creativitatea și creând un mediu care îi provoacă și îi sprijină pe elevi în eforturile lor creative, profesorii îi pot ajuta pe elevi să gândească și să acționeze mai creativ.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum noutatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Creativitatea este motorul inovării și factorul cheie al dezvoltării personale, ocupaționale, antreprenoriale și sociale și al bunăstării tuturor indivizilor în societate.

Toti oamenii se nasc creativi. Copiii au o imaginație și o creativitate debordantă care poate fi foarte ușor observată prin inovativitatea lor în a găsi o soluție pentru orice. Problema stimulării creativității, trebuie să își găsească locul în demersurile metodice ale dascălilor. Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului etc. În ceea ce privește evaluarea, învățătorul care are o conduită creativă recurge cu precădere la : instituirea unor perioade de neevaluare, amânarea evaluării în genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluării și încurajarea permanentă a elevilor.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe pentru elevi.

Bibliografie:

1. Cloud Computing for Education-Istanbul
2. Internet
3. Chat GPT

Autori:

Prof I.P. Bulat Silviu

Prof. Alina Oprescu